

атомної взаємодії, а процесів, що з ними пов'язані - як таких, що супроводжуються зміною атомного складу, просторової структури розміщення і характеру сил взаємодії атомів.

Концепція не випадає із загальної схеми, що включає й інші типи "зору" - фізичний, біологічний, космічний, духовний тощо.

"Хімічний зір" може бути розглянутий як формалізоване середовище для співіснування масивів інформації, яку отримують студенти, вивчаючи такі дисципліни, як загальна хімія, органічна хімія, фізична хімія, квантова хімія, біохімія, хімічна технологія, основи хімії полімерних матеріалів та ін.

Формування концепції "хімічного зору" не тільки не суперечить екологічному вихованню, а є його необхідною складовою частиною, фундаментом подальшого вивчення дисциплін біологічного та геологічного циклів. Концепція сприятиме свідомому обранню студентами вибіркових дисциплін.

З іншого боку, усвідомлення місця природничих дисциплін у загальному інформаційному просторі полегшить студентам поєднати їх опанування з вивченням гуманітарних наук.

РОЗРОБКА РЕЦЕПТУРИ І ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА МОДЕЛЮЮЧОГО МАТЕРІАЛУ

А.Нарбут, Г. Вишневська (кафедра хімії та геології
НаУКМА)

Після розпаду Радянського Союзу та утворення самостійної Української держави перед підприємствами хімічної промисловості постало нагальне питання, пов'язане з випуском препарату для дитячої творчості - пластиліну. В Україні виник дефіцит основної сировини для його виробництва - петролатуму, висококиплячого продукту депарафінізації нафти. Вітчизняні нафтопереробні підприємства не забезпечені обладнанням для його виробництва. У зв'язку з цим були проведені дослідження по заміні петролатуму продуктами нафтопереробки українсь-

ких підприємств. Досліджені висококиплячі бітуми Лисичанського, Надвірнянського та Кременчуцького нафтопереробних заводів. Вивчалися їхня пластичність, адгезія, температура розм'якшення, індекс розплаву. З цілої низки досліджених нафтопродуктів був вибраний бітум Кременчуцького нафтопереробного заводу. На його базі було розроблено ряд рецептур і вивчено їхні фізико-хімічні та споживчі властивості. Найбільше технічним вимогам відповідала композиція складу (у % за масою):

Бітум - 42-45

Парафін - 10-12

Каніфоль - 0.5

Крейда - 12-16

Каолін - 22 - 25

Пігменти - 2-4

Рецептура пластиліну відповідала всім вимогам стандарту, але мала неяскраві кольори. Для покращення цієї властивості були досліджені поліетилсилоксани, рідкі парафіни, ланолін, синтетичні та натуральні воски. Як з'ясувалося, введення у пластилін 3.5 % ланоліну роблять його фарби контрастними і яскравими. Такий препарат легко ліпиться, формується, має малу адгезію до рук, не фарбує руки та робочі інструменти.

Розроблена рецептура пройшла медичні дослідження і була затверджена для впровадження у виробництво.

РОЗРОБКА РЕЦЕПТУРИ І ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА МОДИФІКОВАНОЇ “ПЛАСТИКИ ДЛЯ ЛІПЛЕННЯ ТА МОДЕЛЮВАННЯ ВИРОБІВ”

*А.Нарбут, Г. Вишневіська (кафедра хімії та геології
НаУКМА)*

Останнім часом значної популярності набули вироби з особливого виду пластиліну - “Пластики для ліплення та моделювання виробів” (далі “Пластика”). На відміну від пластиліну